

СТУКАЛО Олена Анатоліївна
*старший викладач,
Дніпропетровський державний
аграрно-економічний університет
(м. Дніпро, Україна)*

НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ІНШОМОВНОМУ ПРОФЕСІЙНОМУ СПІЛКУВАННЮ

Необхідною умовою успішної професійної діяльності та подальшого саморозвитку фахівців є не тільки об'єм знань за фахом, але й здатність майбутніх випускників вищих навчальних закладів до їх творчого застосування в реалізації завдань фахового спрямування, спроможність здійснювати іншомовне спілкування в професійному аспекті. Причинами такого стану є, насамперед, глибоке реформування суспільства, яке стає все більш відкритим зовнішньому світу. У зв'язку з цим, об'єктивною реальністю сьогодення стає широкий розвиток міжнародних контактів з представниками іноземних держав.

В умовах широких міжнародних зв'язків з іншими країнами важливо спілкуватися з іноземними спеціалістами, розвивати науково-професійні контакти із зарубіжними партнерами, читати різні видання іноземною мовою. Метою навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах є як оволодіння іноземною мовою як засобом комунікації, так і набуття професійно спрямованої іншомовної компетентності для успішного виконання подальшої професійної діяльності.

Проблема формування іншомовних навичок у студентів аграрних спеціальностей завжди привертала увагу дослідників. Для великої кількості студентів немовних спеціальностей професійне спілкування іноземною мовою є проблемним і не дає бажаних результатів. Ще декілька років тому на заняттях з іноземної мови на немовних спеціальностях метою було вивчення загальнонаукової літератури. Однак, із розвитком потреб суспільства змінювались акценти вивчення іноземних мов у вищому

навчальному закладі, формування іншомовної комунікативної компетенції стало нагальною потребою.

Науково-професійне спілкування в іншомовному середовищі включає такі компоненти: суб'єкти спілкування – представники певної професії, об'єднані спільною діяльністю; потреби та мотиви суб'єктів спілкування, цілі – загальна мета науково-професійного спілкування, яка полягає в організації і оптимізації спільної діяльності, а також особисті цілі суб'єктів; засоби і стратегії спілкування, вибір яких зумовлюється комунікативною ситуацією та індивідуальними особливостями партнерів; науково-професійна сфера – набір тем, пов'язаних із взаємодією людей у різних галузях сільського господарства під час виконання ними професійних обов'язків; тексти – відрізки усного чи писемного мовлення, які обмежуються тематикою науково-професійної сфери, результат – реалізація цілей суб'єктів спілкування.

Виділяють декілька рівнів володіння іноземною мовою: елементарний, середній та високий. Елементарний рівень характеризується недостатнім усвідомленням потреби у науково-професійному іншомовному спілкуванні; відсутністю інтересу до вивчення іноземної мови зовнішньою мотивацією; негативним чи пасивним ставленням до іншомовного спілкування; елементарними знаннями з іноземної мови, обмеженими вміннями та навичками спілкування у побутовій сфері; поверхнево-інтуїтивними уявленнями про норми поведінки за кордоном; недостатньо сформованою рефлексивністю.

Середній рівень передбачає: усвідомлення необхідності володіння іноземною мовою як засобом науково-професійної комунікації; пізнавальні мотиви та мотиви самоствердження у професії, позитивне ставлення до іншомовного слідування; наявність нестійкого інтересу до вивчення іноземної мови; ознайомленість з найбільш загальноприйнятими нормами ділового етикету за кордоном; здатність до аналізу комунікативної поведінки.

Для високого рівня характерні: усвідомлення необхідності володіння іноземною мовою як засобом науково-професійного самовдосконалення; внутрішня мотивація; стійкий інтерес до вивчення іноземної мови; творче ставлення до іншомовного спілкування; розвинена науково-професійна комунікативна компетентність в усіх видах мовленнєвої діяльності; глибокі знання лінгвосоціологічних та культурологічних особливостей іншомовного середовища; висока моральна нормативність спілкування; рефлексивна культура.

Поряд із навичками вільного спілкування іноземною мовою на побутову тематику, таким фахівцям необхідні уміння та навички професійно спрямованого перекладу в певній галузі науки, щоб обмінюватися письмовими та усними повідомленнями із зарубіжними партнерами. Ведення спонтанної бесіди на професійні теми з носіями мови усно чи письмово передбачає високий рівень активного володіння іноземною мовою, максимально наближений до рівня володіння носієм мови. Такий рівень володіння мовою вимагає від фахівців не просто знання та розуміння закономірностей побудови форми іншомовного висловлювання, але й глибоке розуміння іншомовної культури та реалій.

Вивчаючи іноземну мову студенти повинні виконувати різноманітні види робіт з книжками зі спеціальності: вміти отримати необхідну інформацію, розуміти зміст, володіти діалогічним і володіти зв'язним монологічним мовленням на рівні і самостійно підготовленого, і непідготовленого висловлювання, перекладати або реферувати потрібний матеріал, розуміти мовлення в межах певної спеціалізації.

Результативність підготовки майбутніх спеціалістів до іншомовного спілкування науково-професійного спрямування зумовлюється сукупністю педагогічних умов, в число яких входить позитивна мотивація навчально-пізнавальної діяльності майбутніх фахівців; високий рівень інтелектуальної активності студентів і сформованості комунікативних умінь; залучення студентів до активної комунікативної діяльності.